

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Det må jo komme an på, hvilken konklusion vi drager af erfaringerne, og jeg er ikke i tvivl om, at min observation er rigtig, og at min betragtning er rigtig.

Tror fru Ebdrup virkelig, at der er særlig mange, der vil være interesserede i at købe en lejlighed i Mjølnerparken, selv om den er billig? Er det attraktivt for så forfærdelig mange mennesker? Jeg garanterer for, at det bliver de attraktive almene boliger på Østerbro og Frederiksberg, som vil tiltrække et købedygtigt publikum, for de mennesker, der efterspørger dem, vil stå med en ny mulighed, de ikke har haft før, nemlig at købe en ejerbolig i et attraktivt område, og er det egentlig ikke det, som er en del af hele filosofien?

Forslaget er ikke præsenteret som mulighed for salg af ghettopoliger, det er jo blevet præsenteret som noget, der giver valgfrihed for borgerne. Men jeg er overbevist om, at den valgfrihed, der vil vise sig at være interessant, er friheden for de mennesker, der bor til leje i attraktive ejendomme, til at vælge at eje deres egen bolig.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører i anden omgang.

Kl. 17.30

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Niels Helveg Petersen har jo ret i, at da man oprindeligt lancerede dette projekt fra Venstres og De Konservatives side, var det ud fra den ideologi, at det skulle omfatte alle boligene, også de ældre, attraktive boliger af høj markedsværdi. Men det har jo ændret sig efterfølgende, for når man nu læser svarene, kan man se, at ministeren er indstillet på at bruge ganske mange midler på at løbe salget i gang i de afdelinger, hvor de store sociale problemer findes.

Ministeren er endog indstillet på, at der kan blive et permanent underskud i forbindelse med salget. Som hr. Niels Helveg Petersen var inde på, bliver markedsprisen jo lav, og et tab skal i sidste ende skulle dækkes af staten, så ministeren er indstillet på, at hvis det bliver nødvendigt for at løbe salget i gang i f.eks. Mjølnerparken og Gellerupparken, skal der anvendes statspenge for at finansiere salg til en lav markedspris. Jeg tror, man må sige, at det er alvorligt ment, og det skyldes altså, at ministeren har fået den tanke, at

salg i Mjølnerparken og Gellerupparken skulle kunne ændre beboersammensætningen.

Men jeg vil bare sige, at så er vi over i den rene og skære mystik. Hvordan skulle det kunne ændre beboersammensætningen; at de, der bor der, køber deres bolig? Det må ministeren eller fru Inge-Lene Ebdrup kunne forklare mig. Jeg kunne forstå det, hvis man sagde: Vi vil cementere beboersammensætningen, vi vil sørge for, at den ikke bliver forandret, så derfor er det vigtigt at få folk til at købe deres bolig, for så bliver de nok boende i den. Det er helt ubegribelige synspunkter, der er kommet ind på banen, men det er regeringens sidste fortvivlede forsøg på at begrunde dette mærkelige forslag: Det skulle kunne hjælpe på ghettoproblemerne.

For lidt siden bad jeg ministeren forklare lidt nærmere, hvordan det skulle kunne hjælpe på ghettoproblemerne. Så begyndte han at holde foredrag om alle mulige andre ting, der står i regeringens ghettoplan, men jeg lagde mærke til, at han meget omhyggeligt undlod at komme ind på, hvordan salg af almene boliger skulle kunne hjælpe på ghettoiseringen, og det var nok klogt af ministeren ikke at rode sig ud i en forklaring. Jeg vil ikke desto mindre insistere på, at vi skal have en forklaring af ministeren.

Jeg rejste spørgsmålet om, hvad der vil ske med de mennesker, som ikke får mulighed for at købe deres bolig, og hvordan en boligforening som f.eks. Brabrand Boligforening skal kunne håndtere de sociale problemer, og jeg vil godt bede om, at ministeren tager de problemer alvorligt. Hvis der f.eks. sker et kup på et beboermøde i Gellerupparken i sommerferieperioden, hvor den kreds af beboere, der kunne være interesseret i at købe, og som er i stand til at købe, får købet gennemtruffet, bliver foreningen udstykket, og så er boligforeningen ude af billedet. Vi vil ganske vist blive sat under administration af ministeren og blive tvunget til at medvirke, men vi er jo ude af området, og hvordan skal vi så håndhæve husordenen, og hvordan skal vi fremover forhindre, at der bliver røverier? Det kan vi ikke mere. Det hele kommer bare til at flyde, røverierne kan foregå fuldstændig hæmningsløst og uhindret, for boligforeningens vinger er klippet, og det er ejerforeningen, der har ansvaret.

Hvordan med lokalerne til de talrige foreninger, der er i Gellerupparken, og hvis medlemmer er af mange forskellige etniske oprindelser? Og hvordan med beboerbladet? Beboerbladet kan vi jo ikke dele ud i en ejerforening, for det